

2013. június 5. Rábaközi magazin Tét Ürgehegyről

Míg volt szőlő és gondos polgármester, addig szólt a nóta Ürgehegyen

A Tét-ürgehegyiek problémáikat jobb híján maguk oldják meg, mert a városvezetés nem akar róluk tudomást venni. Az itt élők ugyanolyan figyelmet várnának el, mint a belvárosiak, de legfőképp az utak és a buszjáratok hiányoznak.

TÉT A gyümölcs és szőlőtermesztéséről híres Ürgehegyet az 1580-as évekből előkerült írásos dokumentum említi először, mely szerint a pokiak feltörték egy pincét a környéken. Tét ezen településrészét eleinte Farkasdomb néven ismerték, majd az 1900-as években kapta az Ürgehegy nevet – mesélte a Szabadvári Antal. A szőlőhegy kialakulásáról az itteniek nem rendelkeznek információval, de az 1840-es évekből származó katonai térképeken már megjelölték, s nem sokkal ezután 400-1400 négyszögletes területekre, valamint utcákra tagolt településként tartották számon. Ürgehegy fénykorában a betelepülők száma jelentősen megnőtt, de a Győrből érkező telektulajdonos szerint ezután a hanyatlás időszaka következett, amiről nem szívesen beszél, de azért a következőket elmondta: a tétiek elmenekülnek, az idősök kihalnak, s lassan az ebek harmincadjára jut Ürgehegy.

Az erdészeknél dolgozott, téti születésű Csizmazia Antal 420 négyszögletes szőlészetet, és ennél kisebb akácerdeje miatt jár ki a hegyre, ahol présház-szerű kis nyaralója van. A fagyzugos helyen tíz-tizenkét fajta borszőlőt termeszt, melyek közül több a betegségre is nagyon érzékeny, ezért nehéz vele boldogulni. A hetven év

körüli szőlősgazda tudományát nem a könyvekből szerezte, hanem apósától leste el. Miután rámaradt az egész, kényszerből is belejött, s feleségével gondozzák a területet, ahol négy éve nem volt igazi termés. – Aki nem szereti a babramunkát, neki se álljon szőlészkedni – tanácsolta a beszélgetőpartner. Ürgehegyen a régi nádból készült pincéket az évtizedek során új építmények, víkendházak váltották fel, ma viszont minden harmadik porta eladó. – A szorgos öregek lassan kihalnak, a fiataloknak pedig nem hiányzik az ilyen fajta elfoglaltság – mondta Csizmazia Antal, aki kerékpárral érkezik a művelt területre. Egyelőre megküzd a homokkal és a sárral, de sok jóra nem számít, mert véleménye szerint az önkormányzat mostohagyerekként kezeli ezt a részt. Mindegy, hogy tél vagy nyár van, nem gondoskodnak az utak karbantartásáról. A polgármester külterületnek tekinti Ürgehegyet, ahol szerint csak gyümölcsstárolók vannak. A gazda nyolc éve tesz-vesz a földjén, de dr. Kukorelli Lászlóval még egyszer sem találkozott, pedig szívesen megkínálná jófajta borával. A korábbi városvezető annyira érdeklődő volt, hogy még a pincéjét is megnézte. Csizmazia Antal barátságos hangon hozzátette: örömmel beszélgetne Tét elöljárójával,

Csizmazia Antal, Rekeczki Andrásné, Gondos Istvánné és Szabadvári Antal

mert gazdagon burjánzik a parlagfű és a többi gyom, ami nemcsak nagyra nő, hanem szárazabb időszakban rendkívül tűzveszélyes.

A Koroncóról ide költözött Rekeczki Andrásné hét éve ürgehegyi lakos. Az özvegy megbánta döntését, mert nehezen boldogul: se orvos, se járható utak. Télen egyetlen egyszer tolták el a havat, akkor is csak azért, mert az interneten panaszkodtak. A televízióknak nyilatkozó asszony hangsúlyozta: a régebbi polgármester családségítő volt, meglátogatta őket és segített mindenben. A kisgyerekesek most csak magukra számíthatnak, az idősebbek pedig sokszor a szomszédot kérik meg, hogy fuvarozza őket.

– Arra nem képesek, hogy legalább buszjáratot indítsanak – panaszkolta az idős hölgy, aki Tét polgármesterét még sosem látta. – Nem törődnek mivélünk – küszködött könyveivel Rekeczki Andrásné, aki menne, ha ingatlanát el tudná adni.

Gondos Istvánné tíz éve költözött Ürgehegyre. A három éve megözvegyült asszony nagyon sajnálja a saját gépjármű-

vet nélküli családot, és maga sem tudja, meddig autózhat. A 64 éves nő a zöld terület gondozásával, a főzéssel és a beszélgetéssel tölti ki az idejét. – Itt más nincs – sírta el magát a hölgy. Az utakkal kapcsolatban megjegyezte: – Tönkremegy a lengéscsillapító, de ha autóval jött be, ön is tapasztalhatta, hogy itt mi van. Sok a gond a kóbor állatokkal is. Hiába teszünk panaszt – sorolta tovább az ürgehegyi lakos. – Különbözőbb céllal nincs nyugdíjas vagyok, munkát úgysem kapok, bejárni nem tudnék – vont le a szomorú következtetést a riportalany. A volt dísznövénykertész hozzátette: nem úri passzióból költöztek, hanem az élet hozta őket ide, mert mostani lakóhelyükön kevesebb a rezszi, viszont valahogy közlekedniük kell. Hiába írtak, panaszkodtak levélben is, mindig a pénzhiányra hivatkoznak. **Pedig ha nem ilyen körülmények lennének, már egész falura való ember jött volna ide,** hasonlóan Győrszentivánhoz. Hiába titulálják gyümölcsstárolónak házaikat, ők csak itt tudnak megélni.

RÁBAKÖZI MAGAZIN

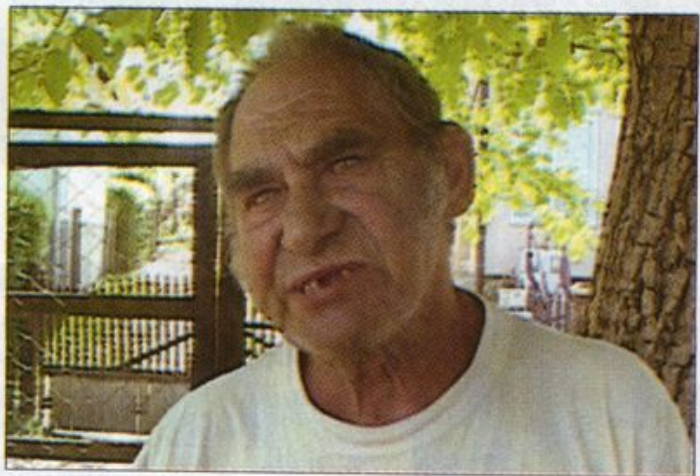
„Az erdőbe nyomják a szemetet!”

Ürgehegyet az egyik elképzelés szerint a földimókusok alcsaládjából származó, rendkívül szapora állatokról nevezték el, a másik variáció viszont a Marcal-parti töltesen elszaporodott üregi nyulakkal hozza összefüggésbe

TÉT

A száz százalékgig rokkant Süle József aktív éveiben kamiont és buszt vezetett. Az 1975-ben súlyos balesetet szenvedett, vérmérgezése miatt több életmentő műtéten, és négy infarktuson átesett embert megviselte az élet. Az 1990-es években ajánlották neki az ürgehegyi telket, amit spórolt pénzéből vett meg. A negyedik emeleti győri lakásából ide menekülő férfi a megyeszékhelyen praktizáló sebészeknek köszönheti, hogy egyáltalán képes mozogni. Vajon mit kezd magával a zöldsövegetben?

– Aki nem fél a munkától, és megfigyel másokat, az valahogy boldogul – utalt azokra a kamionos éveire, amikor külföldiektől leste el a kertészke-dés csínját-bínját. Az ül-

Süle József

tetéstől kezdve a vegyszermentes permetezésig kitanulta a mesterséget a biokertészekről. Véleménye szerint a nálunk egészségesnek kikiáltott termékeket többször permetezik, és idő előtt a piacra viszik. Süle József amíg jobban volt, a családnak egész évre

